

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 34140

гр. София, 14.12.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА

като разгледа докладваното от ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА Гражданско дело № 20221110159517 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на Г. Й. Г. срещу ***.

С исковата молба и уточнителна молба от 08.11.2022 г. ищецът твърди, че с решение на НС от 16.02.2016 г. е бил избран за инспектор в ***, на която длъжност е встъпил на 14.03.2016 г. Твърди, че на 14.04.2022 г. е подал уведомление до Парламента, с което уведомява народните представители, че считано от датата на уведомлението, на основание чл.339, ал.1 КТ, вр. чл.327, ал.1, т.7 КТ, желае да бъде прекратено трудовото му правоотношение с ***, като на същата дата със заявление е уведомил за това и главния инспектор.

Твърди, че със заповед № ЗЧР-5/14.04.2022 г., на основание чл.60 ЗСВ и чл.325, ал.1, т.3, вр. чл.339, ал.1 КТ, вр. чл.132а, ал.3 КРБ поради изтеклия му мандат и подаденото уведомление от 14.04.2022 г. до НС, главният инспектор е обявил трудовото му правоотношение с *** за прекратено и ищецът е напуснал длъжността, като на същата дата е подал заявление до Прокурорската колегия на ВСС да бъде възстановен на заеманата преди избора му длъжност - прокурор във ВАП, считано от 14.04.2022 г. или алтернативно - от датата на вземане на решение на ВСС за възстановяването му.

На 19.04.2022 г. на заседание на КАК при ПК на ВСС са изложени мотиви, с които е отказано възстановяването му, а именно - че заповедта на главния инспектор е нищожна поради липса на компетентност, а ищецът продължава да има качеството инспектор до освобождаването му с акт на Парламента. Въз основа на тези мотиви на 20.04.2022 г. ПК на ВСС го е възстановила на длъжността прокурор, считано от датата на освобождаването му от длъжността инспектор с акт на НС, какъвто ищецът твърди, че не е издаден и към момента.

Твърди, че междуременно на 27.09.2022 г. е било постановено решение на КС по конст. дело № 7/2022 г., касаещо мандатното правоотношение на членовете на ***. Със същото е прието, че с изтичането на срока, за който са избрани, главният инспектор и инспекторите в *** изпълняват своите функции до избиране от Народното събрание на главен инспектор, съответно на инспектори. Според мотивите на решението продължаването на изпълнението на възложените функции би могло да се определи като „несъщинско удължаване“ на определения мандат, защото не засяга

установения срок и реда за избиране на съответния държавен орган, така както са предвидени в Основния закон. То е защитен механизъм, приложим в изключителни ситуации, при които не са избрани членовете от състава на определен колективен конституционно установен орган, минимално необходими, за да функционира той, и при липсата на други, установени изрично, конституционни (законови) механизми за продължаване на дейността на държавния орган.

Ищецът излага съображения, че това решение има обратно действие, поради което заповедта на главния инспектор му противоречи с оглед визираното в нея основание – изтекъл мандат, и се явява отменена с обратно действие. Излага съображения, че главният инспектор не е компетентен да прекратява трудовото му правоотношение и може да прави това само по отношение на служителите и експертите от администрацията по арт. от чл.60 ЗСВ.

Твърди, че уведомлението му до НС не е било разгледано до последното заседание на 47-мото НС на 29.07.2022 г. Твърди, че на 07.10.2022 г. е депозирал в НС ново уведомление, с което е уведомил народните представители, че предвид РКС по конст. дело № 7/2022 г. желае да продължи да изпълнява задълженията си на инспектор и че оттегля предходното уведомление от 14.04.2022 г., което не е било докладвано и разглеждано в парламентарно заседание.

Твърди, че на 11.10.2022 г. е подал заявление до главния инспектор на ***, в което е изразил становище, че продължава да има качеството инспектор в *** и че на 17.10.2022 г. ще се яви за продължаване изпълнение на задълженията си.

Твърди, че на 17.10.2022 г. се е явил на работа, но му е била връчена резолюция, според която не е в компетентността на главния инспектор на *** да му осигурява достъп до работното място и да заличава прекратяването на ТПО в трудовата книжка.

Твърди, че в резултат на незаконосъобразността на заповедта на главния инспектор е останал без работа за периода 14.04.2022 г. (от която дата твърди да е прекратено трудовото му правоотношение със заповед № ЗЧР-5/14.04.2022 г.) – 17.10.2022 г., с оглед на което в негова полза е възникнало вземане за обезщетение за този период.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 67 830 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа за периода 14.04.2022 г. – 17.10.2022 г., ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателното изплащане. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва иска. Излага съображения, че ищецът е избран за инспектор в *** с решение на Народното събрание от 16.02.2016 г., обн., ДВ, бр. 16 от 26.02.2016 г. На 14.03.2016 г. е встъпил в длъжност, за което между него и *** е сключено споразумение № 112/14.03.2016 г. по чл. 107 КТ, с което са определени условията, свързани с възникналото от избор трудово правоотношение. На 14.04.2022 г. ищецът е подал заявление вх. рег. № РЕГ-22-146/14.04.2022 г., с което уведомява главния инспектор на ***, че прекратява едностранно трудовото си правоотношение, на основание чл.339, ал.1, вр. чл.327, ал.1, т.7 КТ и напуска длъжността „инспектор“, считано от 14.04.2022 г. Към заявлението прилага и уведомление до изборителното тяло с вх. № 47-211-00-9/14.04.2022 г. по описа на Народното събрание, за „сведение“. Въз основа на подадените документи главният инспектор на *** констатира волята на ищеца към 14.04.2022 г. и издава заповед № ЗЧР-5/14.04.2022 г., с която обявява трудовото правоотношение с Г. Й. за едностранно прекратено от негова страна.

Със заявление вх. № А-22-837/11.10.2022 г. по описа на *** Г. Й. Г. отправя искане за допускане на работното му място с цел продължаване на изпълнението на задълженията му като „инспектор“ в ***, на основание чл.345, ал.1, вр. чл.10, ал.1 КТ. Подаденото заявление е оставено без разглеждане с резолюция от 12.10.2022 г. на главния инспектор на *** с мотиви, че не е компетентна да се произнесе по същото. Посочва като аргументи подаденото от Г. Г. уведомление вх. № 47-211-00-9/14.04.2022 г. по описа на Народното събрание на РБ, заявление вх. рег. № РЕГ-22-146 от 14.04.2022 г. по описа на *** и заповед № ЗЧР-5/14.04.2022 г. на главния инспектор на ***, с която е обявено за прекратено трудовото правоотношение със заявителя.

Излага съображения, че основателността на иска се предпоставя от наличието на следните предпоставки: уволнение на ищеца; признаване на същото за незаконно; вреда, изразяваща се пропуснато трудово възнаграждение; причинна връзка между оставането без работа и незаконното уволнение, които в случая липсват.

Сочи, че искът по чл.225 КТ може да се предяви самостоятелно след влизане в сила на решение по чл.344, т.1 КТ за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна.

Оспорва трудовото правоотношение на ищеца да е прекратено с акт на главния инспектор на ***, като в тази връзка твърди, че с издадената заповед № ЗЧР-5/14.04.2022 г. единствено се констатира волята на ищеца към този момент, т.е. има единствено констативен характер с оглед изразената воля за напускане на заеманата от ищеца длъжност.

Счита РКС по конст. дело № 7/2022 г. за неотносимо, доколкото не променя обстоятелството, че законът не предвижда нарочен акт за освобождаването на инспектор при напускане на длъжността, изпълнявана в условията на изтекъл мандат. Поддържа, че не се касае за хипотезата на подадена оставка, което може да се реализира при предсрочно прекратяване в рамките на действащ мандат. Твърди, че в заявлението си до *** самият ищец изрично е посочил, че с оглед изтичане на мандата му, не е необходимо решение на избирателното тяло – НС, за неговото освобождаване.

Моли съда да отхвърли предявения иск.

Отправя искане за спиране на настоящото производство, на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК по съображения, че е налице висящо адм.дело № 4514/2022 г. на ВАС по жалба на Г. Й. Г. срещу решение по т.18.2 от протокол № 15/20.04.2022 г. на ПК на ВСС в частта от диспозитива – „считано от датата на освобождаването му от длъжността „инспектор“ в *** с акт на НС“. Твърди, че с жалбата е поискана отмяна на решението в посочената част, както и жалбоподателят да бъде възстановен, считано от 14.04.2022 г., респ. 20.04.2022 г., с оглед на което е налице съвпадение с периода, за който от *** се претендира обезщетение за оставане без работа.

Предявен е иск с правно основание чл.344, ал.1, т.3 КТ – за обезщетение за оставане без работа поради незаконно уволнение.

Основателността на иска се предпоставя от кумулативното наличие на следните предпоставки: 1) признаване на уволнението за незаконно; 2) ищецът да е останал без работа за периода, за който претендира обезщетение; 3) размерът на дължимото обезщетение да възлиза на исковата сума, тежестта за доказване на които се носи от ищеца. В тежест на ищеца е да докаже размера на последното получено от него брутно

трудова възнаграждение за месеца, предхождащ уволнението, или последното получено месечно брутно трудово възнаграждение.

В тежест на ответника е да докаже плащане на задължението.

По доказателствените искания:

Съдът намира, че следва да допусне представените към исковата молба и отговора на искова молба писмени доказателства, тъй като същите са допустими, относими и необходими за разрешаването на правния спор.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание за **01.02.2023** г. в **09:45** часа, за която дата да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца – и от писмения отговор на ответника и доказателствата към него, като съдът им указва в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящото определение да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото.

УКАЗВА на ищеца в едноседмичен срок от съобщението да вземе становище по искането на ответника за спиране на производството.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото, съобразно мотивната част на настоящото определение.

ДОПУСКА представените от страните писмени доказателства.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба за уреждане окончателно на правния спор, предмет на делото.

СЪДЪТ УВЕДОМЯВА СТРАНИТЕ, че за разрешаването на спора си те могат да използват медиация, като способ за извънсъдебно разрешаване на спора. Така те ще спестят време, усилия и средства. При постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса - чл.78, ал.9 ГПК.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://mediator.mjs.bg>). Медиацията е платена услуга.

УКАЗВА на страните, че при постигане на спогодба и в случай, че се нуждаят от съдействието на съда, за да бъде одобрена или се нуждаят от съдействие при организиране на срещата по медиация, следва да уведомят писмено чрез деловодството на състава, като посочат електронен адрес или телефон с оглед насрочване на заседанието за одобряване на спогодбата в максимално кратък срок.

Определението не подлежи на обжалване.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на страните препис от определението, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба.

Съдия при Софийски районен съд: _____